

Jag tilltror mig visserligen icke att uppgifva de lönebelopp, hvaraf en landssekreterare kan vara förtjent, hvilket derjemte kan vara olika för olika län; mig förefaller dock som en kontant lön af öfver hufvud taget 5,000 R:dr skulle vara tillräcklig, men äfven om dertill skull erfordras 6,000 R:dr, eller tillsammans för 24 tjenster 144,000 R:dr, skulle dock Staten genom denna reglering bereda sig en inkomst af 191,190 R:dr, eller i rundt tal 200,000 R:dr R:mt. Jag tror detta är en summa, så betydlig att Staten icke längre bör låta den gå sig ur händerna, hvarföre jag härigenom värdsammast föreslår:

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, det Kongl. Maj:t till nästa Riksdag måtte låta uppgöra förslag till aflöningsstat för samtliga landssekreterare i riket, hvarefter deras nuvarande löne- och sportelinkomster, på sätt i motionen finnes antydt, indragas till Statsverket och dessa embetsmän från Staten erhålla en bestämd årlig lön; samt, för den händelse sådan tjenst under tiden, eller innan Riksdagen hinner pröfva och antaga ny aflöningsstat, tillsättes, det må föreskrifvas, att den utnämnde får underkasta sig den minskning i löneinkomster, som kan blifva en följd af en sådan reglering.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Liss Ol. Larsson.

N:o 121.

Af Herr Johannes Andersson: Om ändring i Kongl. Förordningen den 13 September 1790, angående allmänna vägars underhåll vintertiden.

Det är med afseende på Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 13 September 1790, angående allmänna vägnarnes underhåll vintertiden, som undertecknad värdsammast vill hemställa till Riksdagen om aflåtande af en skrifvelse i underdånighet till Kongl. Maj:t.

Jag

Jag anser det för min del böra utgöra en lättnad för jordbrukaren och de väghållningsskyldige, om återopade förordning blefve så förändrad, att hvarje kommun finge på allmän kommunalstämma upprätta dels förslag till ploglag inom socknen för de allmänna vägarne underhåll vintertiden, och dels förslag till de ersättningsbelopp, som skulle tillkomma de hemmansegare, hvilka blifvit i ploglag indelade och som med skottning och plogning underhölo de indelade vägarne. En sålunda på kommunalstämma uppgjord reglering af snöploglagen skulle af ordföranden i stämman hvart femte år ingifvas till Konungens Befallningshafvande för att undergå pröfning och erhålla fastställelse. Det bestämda ersättningsbeloppet skulle årligen af socknens kommunalnämnd utdebiteras och uppbåras efter hemmantalet af alla inom socknen varande väghållningsskyldige för att sedan till ploglagen redovisas. Denna min här gjorda framställning åstadkomme den lättnad, att de väghållningsskyldige undsluppe att hvart femte år infinna sig inför Häradsrätten för att uppgöra ersättningsförslag på de belopp, som till hvarje ploglag böra utgå. Många socknemän hafva ganska lång väg att resa, och då ifrågavarande bestyr kan bättre på kommunalstämma än vid Häradsrätten uppgöras och sammanjemkas, samt de tvister, som möjligen kunna uppstå de väghållningsskyldige emellan angående underhållningsbestyret, icke kunna af Häradsrätten afdömas utan måste i första instansen af Konungens Befallningshafvande afgöras, och jag såsom ytterligare skäl för min framställning kan anföra den förmånliga erfarenhet, som hvarje man eger utaf den, införda åtgärden, att kommunerna numera sjelfva få ordna sin gemensamma ekonomi, så vägar jag föreslå,

att Kongl. Förordningen den 13 September 1790 måtte så förändras, att hvarje kommun må ega rätt uppgöra förslag till ploglag för vintervägarne underhåll, hvilket förslag må af Konungens Befallningshafvande pröfvas och fastställas, samt att ersättningen för vägarne underhåll skall debiteras, uppbåras och till ploglaget redovisas af kommunalnämnden inom hvarje socken.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Johannes Andersson,
från Jönköpings län.